

СПРАВКА

по чл. 7, ал. 2 от Правилата за нормативната дейност на Комисията за финансов надзор за отразяване на становищата, предложения и възражения, получени в хода на съгласуване на проект на наредба за изменение и допълнение на Наредба № 48 от 20.03.2013 г. за изискванията към възнагражденията

№	Заинтересовани страни	Бележки и предложения	Приема/не приема предложението	Мотиви
1.	<p>Асоциация на българските застрахователи</p> <p>Постъпило на 08.04.2026 г.</p> <p>Асоциацията не е декларирала данни по чл. 8, ал. 3 от ЗППИ</p>	<p>По чл. 5, ал. 3 от Наредба № 48 от 20.03.2013 г. за изискванията към възнагражденията (Наредба № 48):</p> <p>Отбелязват, че в мотивите към обявения за обществена консултация проект на наредба за изменение и допълнение на Наредба № 48 от 20.03.2013 г. за изискванията към възнагражденията (НИД на Наредба № 48) изрично е посочено, че той има за цел да се осигури по-висока степен на яснота и прозрачност в областта на политиките за възнагражденията и съответствие с изискванията на европейското законодателство.</p> <p>В тази връзка смятат, че за постигането на тези цели се налагат по-широки промени от включените в проекта на НИД на Наредба № 48, за да могат да бъдат отразени в пълна и ясна степен смисъла на указанията на Европейската комисия (ЕК),</p>	<p>Приема се частично с редакция</p>	<p>В чл. 5 ал. 3 се изменя така: „(3) Когато в рамките на една година на лице по чл. 2, ал. 1 и 2 се изпълнява определя променливо възнаграждение в размер повече от една трета от брутното годишно възнаграждение, не по-малко от 40 % от променливото възнаграждение се разсрочва за период с минимална продължителност три години в зависимост от икономическия цикъл, естеството на дейността на лицето по чл. 1, ал. 1 и произтичащите от нея рискове, както и от длъжността на съответния служител.“</p> <p>Не се приема предложението за редактиране на нормата като задължението бъде прехвърлено за предвиждане в политиката за възнагражденията, тъй като</p>

		<p>дадени с Препоръка 2009/384/ЕО на Комисията от 30 април 2009 година за политиките за възнагражденията в сектора на финансовите услуги (Препоръката).</p> <p>На първо място отбелязват, че посочената препоръка на ЕК дефинира не конкретния начин за определяне и изплащане на възнагражденията, а формулира изисквания към политиките, които стопанските субекти в сферата на финансовите услуги следва да прилагат по отношение на възнагражденията.</p> <p>Това според тях гласи и съображение (recital) 8 от Препоръката, а именно: „В настоящата препоръка се формулират общи принципи за политиката на възнаграждения в сектора на финансовите услуги, които следва да се прилагат във всички финансови предприятия, действащи в сектора на финансовите услуги“.</p> <p>Считат, че в този смисъл са и преобладаващата част от разпоредбите на Наредба № 48, в това число чл. 4 и чл. 5, ал. 1,2,4-6. Отбелязват, че посочените разпоредби отговарят на тази препоръка, тъй като дефинират именно принципни положения, които задължените субекти да следват и прилагат в своите политики за възнагражденията - с оглед изпълнението</p>		<p>същото е изключително съществено и е необходимо да се прилага ex lege. По аналогичен начин са уредени подобни задължения и при останалите лица, които попадат в обхвата на наредбата.</p>
--	--	---	--	--

		<p>на целите на Препоръката на територията на Съюза.</p> <p>Считат, че в несъответствие с този принципен подход, обаче, е разпоредбата на алинея 3 на чл. 5 от Наредба № 48, тъй като с нея се уреждат конкретни хипотези на изплащане на възнагражденията на лица, попадаща в обхвата на политиката</p> <p>Според тях най – вероятно несъответствието е резултат от несполучливия превод на термина „is awarded“, фигуриращ в разпоредбата на чл. 4.3 от Препоръката, която гласи: „Where a significant bonus is awarded, the major part of the bonus should be deferred with a minimum deferment period. The amount of the deferred part of the bonus should be determined in relation to the total amount of the bonus as compared to the total amount of the remuneration.”</p> <p>Считат, че с оглед неточния превод, в чл. 5, ал. 3 от Наредба № 48 е определено, че „Когато в рамките на една година на лице по чл. 2, ал. 1 и 2 се изплаща променливо възнаграждение в размер повече от една трета от брутното годишно възнаграждение, не по-малко от 40 % от променливото възнаграждение се разсрочва за период с минимална продължителност три години в зависимост</p>		
--	--	---	--	--

		<p>от икономическия цикъл, естеството на дейността на лицето по чл. 1, ал. 1 и произтичащите от нея рискове, както и от длъжността на съответния служител“</p> <p>Според Асоциацията на българските застрахователи конкретният проблем произтича от понятието „се изплаща“, употребено в разпоредбата на чл. 5, ал.3 от Наредба № 48, което не съответства на понятието „is awarded“, употребено в чл. 4.3. от Препоръката.</p> <p>Според тях, за съжаление, описаният несъответстващ превод, пренесен в наредбата, води не само до неточност, но се отразява и на смисъла на конкретната разпоредба, тъй като поставя ударение върху „изплащането“ на възнаграждението, което противоречи на логиката на Препоръката – целяща не да се уредят нормативно конкретни отношения в националните законодателства, а да се заложат принципни положения, които да бъдат следвани от стопанските субекти при изграждане на вътрешната им система за възнаграждения.</p> <p>В допълнение отбелязват, че настоящата редакция на чл. 5, ал. 3 от Наредба № 48 създава и редица технически трудности. Тъй като изпълнението на поставените цели, за които се дължи</p>		
--	--	--	--	--

		<p>допълнителното възнаграждения, може да варира - както да спада под 100%, така и да надхвърля 100% от заложеното - това често ще води до неверни първоначални изчисления и до необходимост от периодични преизчисления, което според тях със сигурност не е целта на нормативната уредба.</p> <p>На база на горното и с цел привеждане в съответствие на уредбата по Наредба № 48 с Препоръката, респективно с цел избягване неясноти, спорове и възможности за нееднообразно тълкуване и правоприлагане, предлагат текстът на чл. 5, ал. 3 да се промени и да стане, както следва:</p> <p>„Чл. 5, ал 3. Когато в рамките на една година на лице по чл. 2, ал. 1 и 2 бъде определено и/или начислено променливо възнаграждение, в размер повече от една трета от брутното му годишно възнаграждение, политиките за възнаграждението следва да предвидят разсрочването на не по-малко от 40% от това променливо възнаграждение за период с минимална продължителност три години и в зависимост от икономическия цикъл, естеството на дейността на лицето по чл. 1, ал. 1 и произтичащите от нея рискове, както и от длъжността на</p>		
--	--	--	--	--

		<p>съответния служител“</p> <p>Считат, че по този начин подзаконовата уредба по въпроса ще бъде поставена на принципно ниво, ще е в съответствие с Препоръката и ще е насочена именно към нормативното залагане на правила във вътрешните политики за възнагражденията, каквато е логиката на указанията в нея, а не към регулирането на индивидуални хипотези на изплащани възнаграждения.</p> <p>По отношение на чл. 9, ал. 1 и чл.11, ал.7:</p> <p>В допълнение и по отношение на предвижданите с § 1 и § 2 от проекта на НИД на Наредба № 48 промени в чл. 9, ал. 1 и чл.11, ал.7 на Наредба № 48 считат, че от текста на посочените нормативни текстове не следва да отпаднат думите: „като не разкриват информацията, която представлява защитена от закона тайна.“</p> <p>Считат, че новите и предлагани с НИД на Наредба № 48 редакции на текста на чл. 9, ал.1 и на чл.11, ал.7, предвиждащи отпадането на съществена част от тях, ще остави неяснота – също, че в противоречие с изразеното в мотивите, българското</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложението във връзка с чл. 9, ал. 1 и чл. 11, ал. 7 от проекта на НИД на Наредба № 48 не може да бъде прието. В хода на извършената от Европейската комисията проверка за транспонирането на Директива (ЕС) 2017/828 на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2017 г. за изменение на Директива 2007/36/ЕО по отношение на насърчаването на дългосрочната ангажираност на акционерите са констатирани несъответствия между националното и европейското законодателство.</p> <p>Относно транспонирането на чл. 9а, параграф 7 от Директива (ЕС) 2017/828 Европейската комисия посочва, че съгласно българското законодателство се</p>
--	--	--	----------------------------	---

		<p>законодателство и приложимата съдебна практика достатъчно добре дефинират съдържанието на информацията, която може да бъде преценена като търговска или друга защитена от закона тайна.</p> <p>В този смисъл понятието „чувствителна“, за което действително няма дефиниция, би могло или да отпадне или да се дефинира, но в разпоредбите на чл. 9, ал.1 и чл.11, ал.7 при всички положения би следвало да остане условието за неразкриването на информация, представляваща „търговска или друга защитена от закона тайна“ - за да не се разшири непропорционално обхвата на исканата/подаваната информация и да не се стигне до спорове и до нарушаване на гарантирани от закона права на стопанските субекти, респ. до противоречие с други нормативни актове, обезпечаващи правото на опазване на търговската и друга защитена тайна.</p>		<p>позволява оповестяване на политиката, без да се разкрива информация, считана за чувствителна търговска информация, или друга информация, представляваща защитена от закона тайна. В изменената Директива (ЕС) 2017/828 липсва обаче подобна разпоредба за изключване.</p> <p>Във връзка с горепосоченото са предложени измененията в Наредба № 48 с цел да се отмени изключението, предвидено в нея да се оповестява политиката, без да се разкрива информация, считана за чувствителна търговска информация, или друга информация, представляваща защитена от закона тайна.</p> <p>По този начин ще бъде постигнато пълно и прецизно привеждане на националната правна рамка в съответствие с приложимото европейско законодателство, преодоляване на констатираните нормативни несъответствия и укрепване на правната сигурност, както и ще се създадат условия за последователно прилагане на регулаторните изисквания и за изграждане на ясна, стабилна и предвидима рамка за дейността на застрахователите,</p>
--	--	--	--	---

				презастрахователите, дружествата за допълнително социално осигуряване, получили лиценз за извършване на дейност по реда съответно на Кодекса за застраховането и Кодекса за социално осигуряване, за публичните дружества и за осъществяването на ефективен надзор от страна на Комисията за финансов надзор.
--	--	--	--	---